

BULLETTIN

JUNI 2015 ÅRGÅNG NR 30

*En av släktens två anmödrar med
härstamning från ön Rügen*

Agatha Ulrika Reuterswärd, f von Platen (1723-1807)

BULLETTINEN utges av Reuterswärdiska Släktförbundet. *Ansvarig utgivare:* Peter Reuterswärd.
Postadress: Sekr. Viveka Eriksson, Strandpromenaden 13, 192 66 Sollentuna. Telefon 08-754 21 61
Epost: tage.eriksson@telia.com *Släktförbundets hemsida:* www.reutersward.info. *Bankgiro:* 236-3117

I detta nr:

INLEDNING 3
Peter Reuterswärd, ordförande

I FÄDERNAS FOTSPÅR 4
*eller en resa från annodazumal till Rügen -
Av Per Reuterswärd (III)*

SLÄKTENS TVÅ ANMÖDRAR 5
Av Per Reuterswärd

RÜGENRESA 2015 6
Av Wilhelm Reuterswärd (III)

EN TAVLA I SKINNSKATTEBERG 8
*en historia med anknytning till Patrik
Oscar Reuterswärd (I) 1820 - 1907
Av Viveka Eriksson (I)*

ULLA JOHANSON 10
*Reuterswärdiska Släktbokens författare in
memoriam - av Per Reuterswärd (III)*

SLÄKTMÖTET 2014 12
Bildkollage

ETT BREV FRÅN ETIOPIEN 1947 14
av Malcolm Reuterswärd (III)

JAGA DINA GENER..... 17
*Vem är du? Vet du det? Av Inga Setterblad
(barnbarn till Elsa Reuterswärd (III))*

SLÄKTFÖRENINGSDAGEN 19
*i Riddarhuset den 19 april - av Viveka
Eriksson*

FÖRÄNDRINGAR INOM
SLÄKTFÖRENINGEN 20

KÖPES & SÄLJES 20

MEDDELANDET FRÅN
STIPENDIENÄMNDEN 20

SKATTMÄSTARENS RAPPORT..... 21

STYRELSEN 23

Läs om släkten!

Följande skrifter finns att beställa från släktförbundet för 75:- per styck, genom insättning på bankgirokonto nr 236-3117. Ange namn och adress samt vilken skrift det gäller.

Berättelsen om Stamfadern Anders Hof Reuterswärd
– *En Västgöta Ryttare* av Carl A. E. Reuterswärd 1984.

En Östgöta Ryttare Lorentz Peter Reuterswärd berättelsen om stamfaderns son av Carl A. E. Reuterswärd 1988.

Reuterswärdiska Boställen på 1800-talet
– Färdanvisningar och kartor. **Östergötland** av Erik A. Reuterswärd 1976. **Småland** av Göran E. P. Reuterswärd 1993.

Gösta F. P. Rd's "Lilla gula", 1979, ättlingar till Anders Hof även på kvinnostriden (stencilupplaga).

Reuterswärdiska Släktboken – Ätten Reuterswärd – Historien, Arvet, Myten. Av Fil.Dr Ulla Johanson. Pris 180:-, porto och emballage 45:-.

Inledning

Kära släktingar

NU. Ordet är nu! För lång tid sen tillbaka hade flera av oss möjligheten att kunna deltaga på givande och mycket trevliga släktresor till bygder och gårdar med stark historisk anknytning till slakten. Bland mig veterligen den första resan arrangerades av Chefsrevisor

Erik Albert Reuterswärd Linköping 1919 - 1981, släktföreningens skattmästare 1968 - 1979. Han är även författare till skriften "En Reuterswärdsk Baedecker, del I Östergötland" och utkom 1975 i stencilform.

Under 90-talet och även år 2007 anordnade sedan vår alles kära och tidigare mångårige ordförande och släktens eldskäl Per ett antal mycket uppskattade släktresor. *Nu är tiden kommen* anser jag och styrelsen att ånyo vi bör se på intresse och möjligheten att återuppta traditionen med arrangerande av släktresor, men nu till lite mer fjärran destinationer än Västergötland, Östergötland och Bergslagen.

I Arte et Marte har man många gånger under åren läst om släktföreningar vilka företagit släktresor till utlandet och länder & platser med anknytning till slakten härkomst och tidiga i ursprung.

Årets Bulletin tar upp vår släkts starka band med ön Rugen och familjen von Platen, närmare bestämt Agatha Ulrika Reuterswärd, f von Platen (1723-1807) anmoder till gren III inom slakten. Gift med Lorentz Peter (1708 - 1768). Slakten von Platen har uråldriga anor. Troligen ända till "Henrik Fågelfångaren" då denne grundade det tyska riket på 900-talet.

Mer om vår knytning till Rugen och släktingars enskilda besök på Rugen vid olika tillfällen under tidigare decennier kan Ni läsa mer om i årets Bulletin.

Vår tanke är nu att höra oss för kring intresse för arrangerande av en släktresa under sen vår, försommaren eller tidig höst 2016 med Rugen som slutdestination. På resan ned genom Sverige kunde vi sedan bese och resa i Lorentz Peters och Agathas fotspår och bese gårdar och bygder där man verkat i trakterna runt Vadstena, Rök och Ödeshög.

Skulle en resa bli verklighet finns tanken att kanske ta kontakt med släktföreningen von Platen inför ett Rugen besök. Vet sedan tidigare att denna

släktförening genomfört egen släktresa till Rugen, enligt artikel i äldre nummer av Arte et Marte.

Några egentliga resplaner är inte uppgjorda eller budgets eller i vilken mån släktföreningen skulle kunna tillhandhålla viss rese-subventionering. Tidsmässigt talar vi troligen om 4 övernattningar.

I detta läge vill styrelsen endast göra sig förhörd om potentiellt intresse för att sedan gå vidare med utarbetande av ett förslag till reseprogram och budget.

Beträffande intresse kommer dels att på vår hemsida www.reuterswärd.info finnas möjlighet att svara ja till potentiellt intresse att deltaga samt antal intresserade personer, dels att direkt till mig via mail peter.reutersward@home.se anmäla sitt intresse. Delge gärna även Er synpunkt på önskad årstid för resa.

En resa tillsammans skulle inte bara vara en släkt-historisk odysse utan kanske än mer, att få träffas och umgås under privata och nära former - för som vi alltid brukar säga främjande och stärkande av våra släktband.

Till sist ber jag Er alla se över om Ni eventuellt bytt e-mail adresser jämfört med de som Ni tidigare informerat anders@reutersward.nu om och har Ni tidigare inte lämnat någon e-mail ber jag er vänligen och gärna att Ni skickar Anders ett mail.

Er Tillgivne

Peter Reuterswärd

Ordförande

I fädernas fotspår

ELLER EN RESA FRÅN ANNODAZUMAL TILL RÜGEN - AV PER REUTERSWÄRD (III)

I augusti 1957 ägde en världsutställning rum i Västberlin: INTERBAU. Den handlade om den nya tidens flerbostadshus med experimentella lägenheter för den moderna efterkrigsmänniskan. Utställningsområdet i Hansaviertel vid Tiergarten var packat med avantgardiska och höga bostadshus som fortfarande står kvar. Arkitekter var allt från Le Corbusier till Alvar Aalto och Walter Gropius. Från Sverige deltog dåtida Jannecke/Samuelsson. Bland besökarna märktes en ung man, teknolog och blivande arkitekt, vid namn Per Reuterswärd. Jag hade flugit in till Berlin/Tegel och bodde på populära Roxy Hotel på Kurfürstendamm nära Gedächtniskirche). På hemresan skulle jag till bl.a. Malmö och beslöt därför att ta färjan Sassnitz-Trelleborg.

Sagt och gjort. En dag tog jag U-bahn genom järnridån (muren) in i kommunistiska DDR och till Ostbahnhof i Östberlin. De många kontrollerna klarades tack vare mitt svenska pass. Jag klev på ett gammalt tåg med ånglok och förkrigsvagnar destinerat till Stralsund i f.d. svenska Pommern.

Jag hade ett år tidigare (student) hjälpt min avhållna och kära faster, ambassadrisen Adèle Lundborg att köra en gammal Mercedes, propplastad med mediciner och vitaminer inhandlade i Wien genom järnridån in i kommunistiska Ungern och till Budapest. Eftersom bilen var CD-märkt kontrollerade inte tullen lasten. Här höll hon den gamla Elsa Brändström-traditionen vid liv och hjälpte helt ideellt behövande som inte kunde skaffa nödvändiga mediciner i landet och som hölls nere av regimen. Vid återresan till Sverige reste jag bl.a. med tåg från Wien till Östberlin med byte vid tyska gränsen. Detta "kontinentala" tåg var antagligen det bästa som östtyskarna kunde visa upp insåg jag nu när jag satt på det gamla Stralsundtåget där t.o.m. passagerarna verkade komma direkt från åkern.

Några medelålders kvinnor iklädda gamla lottakappor från "der Weltkrieg" kom släpande på några stora och tunga plåtkannor och ropade "Frühstück, Frühstück"! För några Pfennig kunde jag få en bleckmugg med ljummen mjölk och ett hårdkokt ägg. Det var allt. Ordentligt försenade, men väl framme, i Stralsund, där tågbyte skulle ske, meddelade man att tåget till Sassnitz på Rügen var inställt på grund av något fel. Stationen bevakades av ett kompani beväpnade soldater som, när alla

andra passagerare avlägsnat sig, fick ögonen på mig. När de hade granskat mitt pass och konstaterat att jag inte hade något visa för Östtyskland, så förbjöds jag att lämna stationen och ställdes under bevakning. Nytt tåg till Sassnitz skulle möjligen avgå nästa morgon.

När natten kom insomnade jag som en uteliggare med min väska på en träbänk i det fria. Jag drömde om mina anfäder Lorentz Peter (1708-1768) (i Pommern 1757-59) och Pontus (III) (1761-1823) (i Pommern 1806-07) och Fredrik Anders (I) (1780-1858) (i Pommern 1799-1810) och hur jag med dem red kavallerichocker mot ett belägrat Stralsund. Döm om min förvåning när jag frysende och hungrig stället vaknar ensam på den hårda träbänken utomhus. Morgonen infann sig men inget tåg i sikte. Plötsligt hör jag: "Hej, är du svensk?"

En några år äldre kille presenterar sig som Clarence Dybeck och var anställd på dåvarande Sahlén-rederierna (senare VD). Vi började inse att vi skulle missa dagens färja, då plötsligt en järnvägare kommer trampande på en dressin på spåret invid perongen i riktning mot norr, mot Rügen. Vi lyckades stoppa honom och frågade om han möjligen var på väg mot Rügen och kunde han, mot en slant, hjälpa oss etc. När han hörde att vi var "zwei Schweden" lyste han upp. Det var populärt! Några sekunder senare trampade dressinen iväg. Vi låg tätt bredvid varandra och gömda under en presenning på den lilla triangulära plattform som sträckte sig till hjulet på den andra skenan. Våra fötter och ben stack ut i det fria. "losfahren"! Soldaterna hade nog inte räknat med vår flykt utan råkade uttråkade ha tittat på någonting annat och plötsligt var vi ute i de fria.

Det var en tandemdressin och när Stralsund var ur sikte turades vi om att hjälpa till och trampa medan den andre låg hopkurad med våra två väskor på den lilla plattformen. Att en dressin kan köra så fort var en ny upplevelse. Vi for i 40-50 knutar och rälsen sjöng under hjulen. Den ganska plana, raka, friktionsfria och lättkörda rälsen gjorde att färden gick snabbt. Eventuella uppförslut kompensades av nedförslut. Den som låg på plattformen fick hålla i sig ordentligt för att inte blåsa bort av vinddraget.

Väl ute på Rügen öppnade sig ett vidunderligt landskap av gröna lövskogar av ek och bok samt

ängar, herresäten och bondgårdar, kor och rådjur. Bländvita kalkbrott dök upp då och då som omväxling. Rügen har ett maritimt läge men ligger kant i kant med kontinenten i söder och har härigenom ett behagligt och fruktsamt klimat. Tack vare detta kom Rügen under DDR-tiden att bevaras i relativt orörd form. Den förste kommunistiske partichefen i DDR, Walter Ulbricht, beslöt nämligen att Rügen skulle var DDR:s "Mallorca", där arbetaren skulle kunna tillbringa sin lagstadgade 2 veckors semester och vila upp sig i vacker natur. Kasernliknande inkvarteringar ordnades.

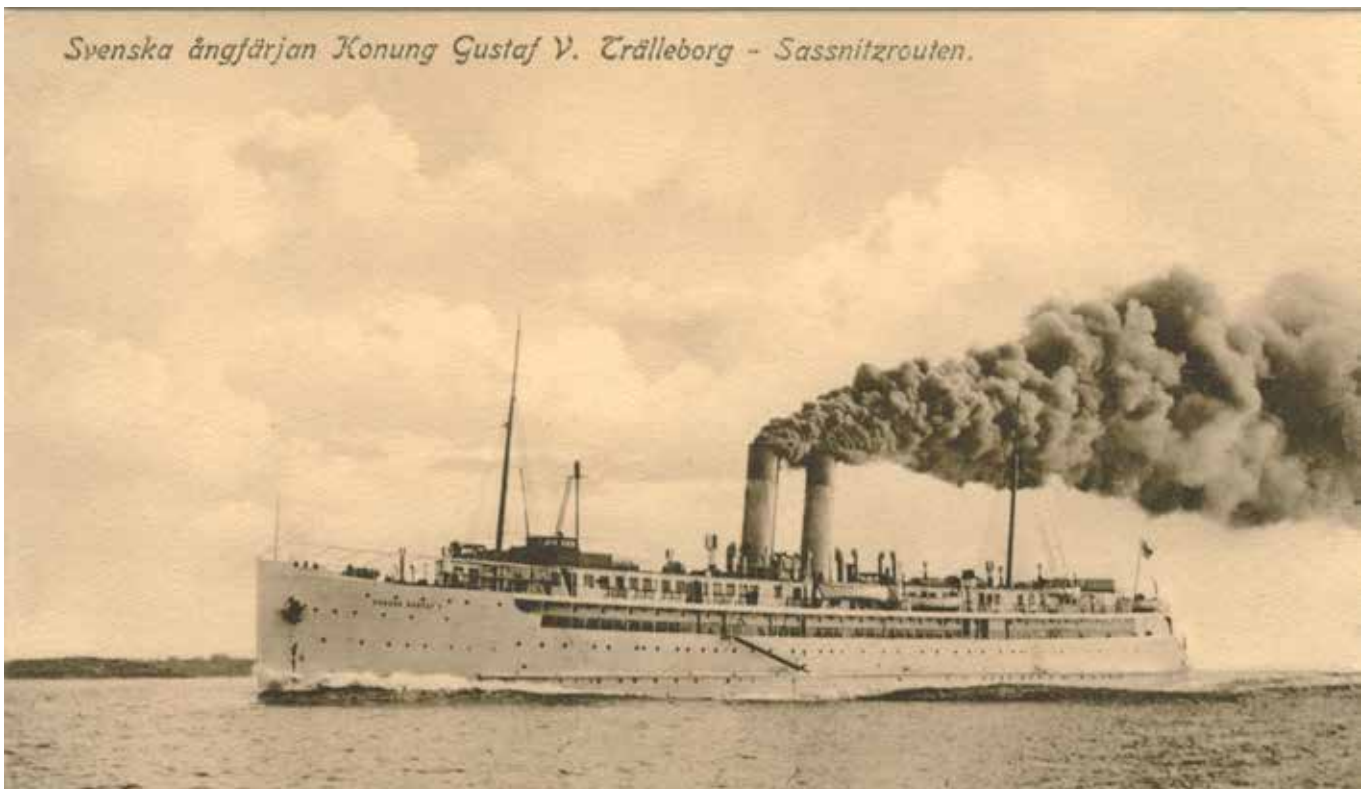
Klamrande mig desperat fast för att inte blåsa av eller trampande med utväxling bakom en svettig stralsundares rygg drömde jag om hur Lorentz Peter gästar olika välmående herrgårdar på jakt efter sina drömmars kvinna. Och hur han så småningom faller för den vackra Agatha Ulrika (1723-1807) på utsökta von Platenska herrgården i Drigge. Efter bara 3 månaders sällskap gifter man sig. Där sade det "klick" 1758!

De ca 45 kilometrarna till Sassnitz avverkades på häpnadsväckande drygt en timme. Vår befriare stannade för säkerhets skull 1 km från färjeläget för att inte avslöjas. När vi väl till fots nådde, det under kriget ganska skadade, färjeläget möttes vi av en pampig syn. Där låg hon, eller han, KONUNG GUSTAF V. Men nästan bakåtlutande stäv och två gula bakåtlutande skorstenar och tydlig 1800-talsdesign (byggd 1910).

Detta fantastiska skepp var en central del av den viktiga livsnerven Stockholm-Berlin via Trelleborg-Sassnitz sedan 1910 och fram till 2:ndra världskriget. Inte bara gods forslades här utan framförallt tågresenärer. Detta var då den direkta, kortaste och vanligaste vägen till Berlin på den tiden. Berlin var då som nu en världsstad och ett viktigt och nära mål på kontinenten. Man klev ombord i Stockholm på kvällståget med plats i sovvagn, I, II eller III klass, och vaknade när tåget körde ombord på GUSTAF V i Trelleborg. Frukost åts i färjans matsal. Sedan fanns det två salonger, "Röksalongen" för herrar i oljad ek och "conversationssalongen" för framförallt damer i blankbetsad mahogny. 4 ångmaskiner arbetade och röken bolmade ur de två skorstenarna. 5 timmar till havs och 4 timmar senare var du i Berlin.

1957 hade Clarence och jag däremot färjan nästan för oss själva bortsett från en handfull lastbilschaffisar. Färjans huvuduppgift var nu gods i form av godsvagnar och långtradare. Vi blev ganska bortskämda av den svenska färjepersonalen och väl framme i Trelleborg verkade det som vi varit med om som något ganska överkligt. (Tågfärjan KONUNG GUSTAF V skrotades 1968. Inredningen av Matsalen finns bevarad i en konferensbyggnad i Trelleborg, Rök- och Konversationssalongerna finns uppmonterade på Sjöhistoriska Muséet i Stockholm).

Per Reuterswärd (III)

Släktens två anmödrar

AV PER REUTERSWÄRD

Tidigare publicerad
i Bulletinen 2008

Tack vare de båda vidstående bilderna av "Drigge" som sänds till mig av Bengt Lundborg (III), f.n. svensk generalkonsul i Hamburg och från 1 oktober i år ny ambassadör i Lissabon, kan följande förklarande reflektion göras:

Catharina Beata Bagge och Agatha Ulrika von Platen, Lorentz Peters (eg. Lorentz Pehr) båda hustrur, var mödrar till de 3 gossar som förde släkten vidare och som eg. var halvbröder, vilket har motiverat de 3 grenarna av släkten. Huvudmannagrenen och första yngre grenen resp. andra och tredje yngre grenen. Första och andra grenen härstammar från Catharina Beata och den tredje grenen från Agatha Ulrika.

Lorentz Peter (LP) växte upp på Distorp NO Linköping och med honom får väl sägas att släktens rötter finns i Östergötland och Norra Småland. Han var en praktisk man med sinne för affärer och förvaltade sin egendom väl. Med Catharina Beata (CB) gifte sig LP 1732 och fick 7 barn. De bodde på det egna ryttmästarebostället Stora Lund i Västra Tollstads socken i västra Östergötland inte långt från Vätterns strand. I grannsocknen Stora Åby var svärfar Fredrik Bagge kyrkoherde. Denne som hade 12 barn levde inte bara av prästlönen och när han på 1750-talet tyckte att hans kyrka i Stora Åby började se luggsliten ut och var för liten, så skänkte han en anseelig summa, eller 8000 Daler koppar-

mynt, till församlingen, vilket bekostade så gott som en helt ny kyrka som står där än idag.

När CB tragiskt gick bort av slaganfall och endast 46 år gammal den 14 september 1757, lämnade hon LP ensam med sju barn, tre små pojkar och fyra flickor, 23, 19, 15 och 11 år. En månad senare avseglade LP, då major och nybliven änking, till det Pommerska kriget (1756-1763) med sitt Wadstena kompani som han var chef för.

Den kanske viktigaste personliga händelsen för LP Reuterswärd (Ryttarsvärd) under detta fälttåg var, att han, under ett besök på det von Platenska godset Drigge eller "Der Rittergut (riddargodset) Drigge" på Ruegen, blev förtjust i en av döttrarna i den 19 barn stora von Platenska syskonskaran, nämligen den 35-åriga Agatha Ulrika. Fyra månader senare, den 5 maj 1758, gifte sig den 50-åriga änkemannen LP och fröken Agatha Ulrika (AU) i Drigges gamla lantkyrka från 1200-talet i andra änden av allén som ledde upp till corps-de-logiet på Drigge, det senare numera rivet.

I december 1759 återvände slutligen LP med sin nya hustru till Östergötland och gården Stora Lund, där hans sju barn i hans tidigare äktenskap väntade på dem. AU var då havande med det första av sina två barn med LP. Denne avvisade ett nytt majorsboställe och ville hellre bo på egen gård av viss klass och 1763 inköpte han därför frälsesäteriet Sättra i

Röks socken, även den en grannsocknen till Stora Åby socken. Här avled denne vår handlingskraftige förfader, i januari 1768, 60 år gammal. AU blev 84 år.

Per Reuterswärd

/Mer att läsa om detta i släktboken sidan 15 och framåt. Sättra och Stora Lund samt kyrkorna har besetts under en av våra släktresor/.

Rittergut Drigge a. Rügen.

Rügenresa 2015

BÄDDARÖ 1/6 2015 - AV WILHELM REUTERSWÄRD (III)

I Valborgsmässohelgen åkte hustru Christine och jag bil till Stralsund och Rügen i Nordtyskland samt därefter vidare till Berlin.

Vi hade länge talat om att bese Rügen och de ställen med anknytning till släkten som finns där. Till vår hjälp hade vi ett epostbrev från min kusin Bengt Lundborg med litet hållpunkter till vad vi kunde bese på Rügen (bilaga). Upprinnelsen till släktens anknytning till Rügen finns i det faktum att anfaderns son Lorentz Peter (1708-1768) var inkvarterad där under "Sjuårskriget" 1756-1763. Änkeman som han var letade han måhända efter en ny hustru vilken han också fann i Agatha von Platen, uppvoxen på herrgården Drigge på Rügen. Lorentz var under vintern 1758 stationerad på halvön Drigge på Rügens sydsida. De gifte sig i 5 maj 1758.

Alltnog, vi bilade iväg, tog färjan till Rostock och landade till slut på hotell Baltic Arkona i Stralsund (f.ö. samma hotell där vi bodde 1990 under en resa till Berlin för att uppleva Tyskland efter Berlinmurens fall. Det var en helt annan stad då...). Stralsund idag är en fin liten Hansastad med centrum av gamla trappstegsgavlade hus och kullerstengator. Staden var residensstad för den svenske guvernören i Vorpommern. Dag ett tog vi bilen över en ny fin bro till ön Rügen där vi besåg den gamla badorten Binz med tjustiga, kritvita villor, en fyra km lång sandstrand och en rejäl pir. I fjärran såg vi de berömda kritklipporna stupa brant ned i vattnet. Plumpen i protokollet var Hitlers fasa-väckande semesterkaserner Prora, bestående av tre stycken kanske vardera 250 m långa huslängor innehållande 10.000 lägenheter! Utan underhåll sedan kriget och med de flesta fönster sönderslagna var det ett skräckminnesmärke över en hemsk tid. Dag två beger vi oss tillbaks till Rügen för att leta Plataställen. Drigge finns inte längre kvar så vi åker till Schaprade på västsidan. I kyrkan får vi napp i form av ett stort epitafium för Balthasar v Platen,

till godset Dornhoff, död 1716. Av en snäll dam på kyrkogården får vi reda på att hennes farmor varit sömmerska på det närbelägna godset Streu, dåförtiden ägt av von Platen. Platens hade haft vänligheten att rädda hennes far undan tvångsanslutning till SS! Vi promenerade bort till Streu, som var nyrenoverat och fint, men ej längre ägt av v Platen. Vi far vidare norrut och besöker Kap Arkona, som är en känd fyrplats på öns norra kust högt uppe på en kritklippa. I övrigt är naturen ganska platt men bördig, inte helt olik Skåne. Bokskogarna avlöser varandra och nu i början på maj har lövsprick-

Godset Streu.

ningen just kommit igång med hänförande resultat. Något man saknar i landskapsbilden är dock hus och lagårdar såsom vi är vana från Sverige. Allt ligger nämligen samlat i byar precis som på de flesta platser på kontinenten. Våra svenska skiftesreformer på 17- och 1800-talen förde ju med sig att byarna sprängdes och bönderna tvingades ut till de marker som de hade blivit tillskiftade. Det gör att landskapsbilden på Rügen och i Nordtyskland blir ganska enahanda med dessa enorma fält utan byggnader (eller kreatur för den delen). Dagen därpå gick färden vidare till Berlin, men det är, som man säger, en helt annan historia!

C Wilhelm B

Hänvisning: "I fädernas fotspår.." av Per R; Bulletinen 2008 s. 20; En Östgöta Ryttare 1988 av Carl R.

En tavla i Skinnskatteberg

EN HISTORIA MED ANKNYTNING TILL PATRIK OSCAR REUTERSWÄRD (I) 1820 - 1907

AV VIVEKA ERIKSSON (I)

Om ni kommer till Skinnskattebergs kyrka någon gång, så kasta en blick upp till höger om altaret. Där hänger sen mer än 100 år tillbaka en tavla vars historia berör oss Reuterswärdar. Tavlan heter Gravläggningen och föreställer nedtagningen av Jesus från korset. Det var hovmarskalk Patrik Oscar Reuterswärd (1820-1907) (I) som ordnade så att tavlan kom till kyrkan.

I början av 2013 kontaktades styrelsen av Sven Göran Johansson, som är konsthistoriskt intresserad, och hade intresserat sig för en målning som finns i Skinnskattebergs kyrka. I kyrkans inventarielisteckning som upprättats av Gerda Boethius år 1919 står "Nederländsk målning från 1600-talet,

som kommit till kyrkan genom byte med 12 apostlar till kammarherre Reuterswärd på Baggå."

Sven Göran kunde även berätta att i Östra Ryds kyrka (med nära anknytning till det gamla Vasa- och Brahe godset Rydboholm) finns en replik av målningen. I museer i Europa och Kanada finns ytterligare några repliker. Rubens House i Antwerpen har tillskrivit målningen Pieter van Mol (1599-1650). Målningen är känd under namnet "Gravläggningen".

Frågeställningen var om släktföreningen eller någon släktmedlem hade kunskap om hur målningen kommit i Patrik Oscar ägo samt var inblandade trästatyetter av apostlarna finns idag, se text nedan.

Sven Göran Johansson har varit drivande för omfattande efterforskningar och för att ombesörja en restaurering av tavlan, se text nedan.

Från släktförening och medlemmar har inte något svar kunnat ges på Sven Görans frågeställningar.

Under september förra året inbjöds representant från släktföreningens styrelse att delta i återuppsättande av tavlan i Skinnskattebergs kyrka. Viveka Eriksson med man deltog. De fick ta del av ett mycket intressant föredrag kring tavlan, vilket återges fritt av Viveka nedan.

Tavlan har renoverats av svenska kyrkans konservator John Rothlind i Västerås. Han är mycket imponerad av målningens höga kvalité.

I samband med projektet och restaurering uppkom en mängd frågor:

Hur kom det sig att en så religiös målning ägdes av Patrik Oscar? Hade det att göra med att Anastasia, hans hustru, var katolik? Eller ägde han den inte utan var han

Målningen Gravläggningen i Skinnskattebergs kyrka

bara en mellanhand? Enligt ett dokument i kyrkan byttes tavlan mot 8 (?) trästatyetter av apostlarna. Fyra statyetter finns fortfarande kvar i kyrkan. Vart tog de andra vägen? Finns de möjligen med i bouppteckningen efter Patriks Oscars död?

Anna Brahe född Nordenfalk, faster till Patriks son Carls svärdotter, restaurerade i början av 1900-talet ett altarskåp i Östra Ryds kyrka i Uppland där det nu finns 12 liknande trästatyetter. Finns här ett samband? Intressant är att det i Östra Ryds kyrka finns en näst intill identisk tavla som tavlan "Gravläggningen" i Skinnskattebergs kyrka. Den skänktes till Östra Ryds kyrka på 1630-talet av familjen Brahe. Är det en kopia av tavlan i Skinnskatteberg? Kanske båda tavlorna kom från familjen Brahe? Och den viktigaste frågan av allt, vem målade tavlorna? Kan de faktiskt vara målade av en holländare på 1600-talet?

För att få svar på några av frågorna tog Svenska kyrkans konservator i Västerås John Rothlind hjälp av Görel Cavalli-Björkman, professor i konsthistoria. De sökte efter liknande tavlor och har nu förutom tavlan i Östra Ryd, hittat ytterligare en tillsynes exakt likadan tavla i Kanada. Motivet, gravläggningen, har också använts och utvecklats av flera konstnärer, exempelvis Caravaggio och Rubens. Många av de stora mästarna under 1600-talet hade dessutom assistenter som målade och kopierade tavlor som även ibland signerades av mästarna. Det är därför inte lätt att bestämma vem den verkliga konstnären till ett verk är. För att komma närmare sanningen har Rothlind och Cavalli-Björkman använt flera metoder bl.a. tekniska, såsom infrarött ljus, och sättet att måla. Hur klädedräkter, Jesu kropp, svepningen och Marias huvudduk gestaltas har detaljgranskats liksom den övergripande färgskalan som använts. Många likheter, men också vissa avgörande skillnader, har framkommit. En till synes avgörande skillnad är var i målningen som skarven mellan dukens vävstycken ligger.

Rothlind och Cavalli-Björkman har i arbetet dragit slutsatsen att målaren troligen är Artus van Wolffort (1581-1641), en flamländsk mästare från Antwerpen. Han var under en tid assistent till Otto van Veen, som även haft Rubens som assistent. Artus blev så småningom själv en mästare med assistenter. En av dem var Pieter van Mol vars namn nämns i en holländsk text på baksidan av målningen. Genom användandet av olika tekniska metoder har Rothlind och Cavalli-Björkman dragit slutsatsen att den måste vara ett originalverk och inte en kopia. De har nämligen kunnat se övermå-

lade detaljer som om konstnären hade "suddat". Det har man inte sett på tavlorna i Östra Ryd och Kanada. Ett bevis på att det var Artus van Wolffort själv som målade tavlan är det faktum att färgerna är varmare än på de två kopiorna, en influens från Rubens som kännetecknar Artus senare verk. Kopiorna målades troligen av hans assistenter.

Rothlind och Cavalli-Björkman har i och med detta även daterat tavlan till början av 1600-talet. Man vet ju att kopian då kom till Östra Ryd och då måste originalet alltså ha funnits.

Men sökandet efter svaren på alla frågorna är inte slut än. Rothlind och Cavalli-Björkman känner sig inte helt klara och ska därför söka vidare. Och frågan om hur det gick till när Patrik Oscar sålde eller skänkte tavlan till Skinnskatteberg är fortfarande obesvarad.

En av de kvarvarande trästatyetterna

Ulla Johanson

REUTERSWÄRDSKA SLÄKTBOKENS FÖRFATTARE IN MEMORIAM - AV PER REUTERSWÄRD (III)

Fil.dr, Förste arkivarien vid Stockholms stadsarkiv, Ulla Johanson, gick bort den 7:de oktober 2014. Reuterswärd ska släktföreningen minns henne med saknad och med stor tacksamhet för hennes fantasiska insats med släktboken!

Hur kom det sig att Ulla blev inkopplad på uppgiften?

Överstelöjtnanten Bertil eller "Buster" Reuterswärd hade under hela sin tid som ordförande i släktföreningen pratat om hur angeläget det skulle vara med en släktbok, som på ett bra och lättfattligt sätt beskrev den Reuterswärd ska släkten från 1600-talet och framåt. Som då ny ordförande i släktföreningen höll jag med honom. Buster var övertygad om att en arkivarie från Krigsarkivet, alltså en krigsarkivarie, skulle skriva boken. Buster såg nämligen på den Reuterswärd ska släkten som något av en "militärsläkt" åtminstone i tidigare skeden.

En dag 1994 körde vi upp till Krigsarkivet längst upp på Banérgatan och hoppade oanmälda in där. Här pågick ett slags symposium. Av en händelse råkade vi där träffa självaste den dåvarande riksarkivarien, Erik Norberg. När han hörde vårt ärende sade han direkt utan att tveka: "Ulla ska skriva den där boken".

Av en krigsarkivarie "bidde" det således en Ulla!

Sagt och gjort. Några dagar senare satt jag vid Ullas matsalsbord i den stora våningen 1 tr upp på Kungsgatan 77. Kungsgatan låter som en pampig adress men här gällde det delen på Kungsholmsidan mellan Kungsbroplan och Kungsholmsgatan.

Ulla, som då var nyligen pensionerad, född 1929, bodde i sina föräldrars gamla våning. Hon hade bott här sedan tidig barndom! Hennes sällskap var hunden och 3 inackorderade studenter. Hennes tidigare arbetsplats, Stockholms Stadsarkiv, låg bara några kvarter bort. Här hade hon fortfarande tillgång till arbetsbord och dator.

Släkten Reuterswärd var inte obekant för henne. Hon hade läst Anders Fredriks dagböcker på franska (skrivna åren 1792-1818) från tiden för franska revolutionen och framåt samt överstelöjtnanten Knuts dagböcker från Växiö 100 år senare, som båda finns i Stockholms stadsarkiv.

Ulla var en positiv och glad person men också aktiv med stor social kompetens. F.d. flygvärldinna

i SAS. Stort djurintresse: Hästar, hundar. Aktiv när det begav sig i flera sporter. Aktiv i föreningar och styrelser som t.ex.

Karolinska Förbundet

Samfundet S:t Erik

Gamla Djurgårdare (DIF)

Flygvärldinneföreningen Flying Sisters eller som pensionärsdelen heter "Klippta Vingar"!

När hon blev för gammal för att vara flygvärldinna ändrade Ulla diametralt inriktningen och började studera arkeologi och historia. Hon gick m.a.o. från rymden ner under markytan!

Blev Fil.lic. -68. Anställd i Stockholms Stadsarkiv 1968, blev snart 1:e arkivarie.

Ansvarig för vissa statliga och enskilda arkiv (bl.a. kyrkoarkiven).

Ulla disputerade och blev Fil.dr 1984 med avhandlingen "Fattiga och tiggare i Stockholm under 1700-talet". (P.g.a. ämnet för Ullas doktorsavhandling och i beaktande av att det inte förekom-

mit några jorddrottningar eller våldsamt rika personer i Reuterswärdiska släkten skojade vi lite att hennes nya avhandling, d.v.s. släktboken, handlade om ”fattiga riddare”!)

Ulla fortsatte med släkt- och arkivforskning även efter pensionen 1994 och det var då vi kom in i bilden.

Ulla var fenomenalt skicklig och enastående på att forska och samla uppgifter i arkiven. Utan henne hade vi aldrig fått en så faktpäckad bok med uppgifter från landsarkiv, stadsarkiv, kyrkoarkiv, etc. Och det oavsett tid eller århundrade – eller geografisk plats där Reuterswärdar hade levat. Ulla var välkänd bland arkivarierna i hela landet (speciellt hos landsarkivet i Vadstena där den mesta äldre reuterswärdianan är samlad) och hade ett brett kontaktnät: Hon kunde på nolltid få fram komplicerade uppgifter. Hon hade dessutom en litterär förmåga att foga samman alla fakta kronologiskt och stoppa in dem i en både lättläst och flytande text. Hon identifierade sig med lätthet med livet och personer i forna tider.

Ulla och jag samarbetade bra och vi hade regelbundet möten vid hennes matsalsbord, som visade sig vara ett biljardbord med en skiva över (efter mötena plockades skivan bort och biljardbollarna placerades på bordet). Jag höll i bokens disposition och tryck och valde bilder och illustrationer ur släktföreningens eget innehållsrika arkiv.

Den Reuterswärdiska Släktboken med underrubriken: ”Historien, Arvet, Myten”, kom från trycket efter det sista sekelskiftet våren år 2000 och celebrerade att vår adliga släkt hade existerat i drygt 300 år och genom fyra sekelskiften. Tack vare vår Ulla blev den inspirerande och välarbetade släktboken ordentligt uppmärksam och beskrevs som en av de bästa släktböckerna. Den recenserades i bl.a. SVD, Personhistorisk Tidskrift, Riddarhusets Arte et Marte, Tidskriften Släkt och Hävd, m.fl.

Något år efter släktbokens utgivning fick Ulla Kungl. Patriotiska Sällskapets (Pro Patrias) medalj. Släktboken

kan här ha spelat en roll.

För att understryka hur viktigt det är med en släktförening som med släktforskning dokumenterar släktens bakgrund citeras här f.d. riddarhusgenealogen Pontus Möllers recension i Arte et Marte av släktboken.

”Ätten Reuterswärd är att gratulera till denna förnämliga släktbok. Slutklämmen i bokens förord lyder: ”Varför är det då så angeläget att känna vår historia, våra förfäders ursprung, miljö och gärning? Svaret är enkelt. Arvet, om vi väljer att kalla det så, från våra föregångare, en eller flera generationer tillbaka, är en del av oss själva vare sig vi vill eller inte. Vår framtids förutsägbarhet ligger i att linjerna dras ut bakåt. Det är därför som politiker och andra omvärldspåverkare är så intresserade av att kunna manipulera oss med historielöshet. För att kunna stå fri måste vi kunna vår bakgrund, kunna vår historia. Det är i grunden en demokrati-fråga. Ty den välfungerande demokratin kräver självständiga, fria och fritt tänkande individer”. ”Kan det sägas bättre”, tillade Pontus Möller som avslutning.

Reuterswärdiska släkten säger igen: ”Tack Ulla för släktboken”!

Ulla blev 85 år.

Släktr
den 14 m
20

mötet ovember

I 4

Ett brev från Etiopien 1947

Ett brev från en annan tid och livet i ett land långt bort från Sverige

Brevet återgivet som OCR-läst från original. Original brevet, se som illustration nedan.

Brevet är skrivit av min mor Viveka född Lilliehök af Gälared och Kolbäck gift med min far Bertil Reuterswärd (III), mer bekant inom släktföreningen som Buster och tidigare mångårig ordförande.

Mina föräldrar träffades kort innan min far reste till Etiopien efter 2:a världskriget för att arbeta åt kejsaren av Etiopien. Landet hade varit ockuperat av Italien. Det fick inte ske igen vilket gjorde att Etiopien bad Sverige om hjälp att utbilda ett starkt försvar vari min far blev engagerad att bidra.

Året är 1947 när brevet skrevs och mor väntar min bror Pontus som föds i februari 1948. Det här är en personlig skildring av en annan tid i en annan del av världen. Carl-Gustaf som nämns i brevet är den kände flygaren Carl-Gustaf von Rosen bl.a. bekant för många svenskar från Biafra krisen i slutet av 60-talet.

*Med vänlig hälsning om givande läsning
Malcolm Reuterswärd (III)*

Addis 17 nov 1947.

Käraste mor,

Nu var det länge sedan jag fått något brev och har inte fått svar på mitt sista men skriver ändå för det kommer väl endera dagen. Däremot kom häromdagen ett brev neddimpande daterat 27 aug, som handlar om Bertils anbud av KF, Tant Elsas fönster, Anderssons balanssinne och Malcolm s plotter med lexikon. Dem ser han väl aldrig mera. Det var nog bra att Bertil inte reflekterade på platsen. Rektorn kallas för David Oreda och det namnet är nog riktigt. Den enda kontakt jag haft med honom inom arbetet är ang koleran. Dom har en stencilapparat ute på skolan och han satt upp tabeller som skola ifyllas och det var det mest opraktiska man kan tänka sig, massor av plats där det skall stå en ensiffrig siffra och vice versa. Jag fick det inte i hand förän det hela var klart. När nu dr Norup har en expert på tabeller d v s undertecknad, (har ju satt upp

kommunikationstabeller för tyska transiteringen) kan man ju bli ledsen. Jag är verkligen plus två sjuksköterskor kolerans första fall här i landet. Varje torsdag har vi mottagning och sitter och skriver och för upp på kort. Bestämmelserna för registrering äro uppgjorda på Public Health department med Retta i spetsen och gjort alldeles för omständigt de ha ju själva alltid överflöd av folk och kommer verkligen koleran måste det ändras. Hälften av vårt klientel kan inte skriva utan får trycka tummen på papperet. I början fick jag arbeta på övertid men nu har det kommit igång så jag under veckan hinner skriva ut korten.

Buster har inte helt lämnat den hemliga idén det är snarare den som lämnat honom då bolaget har blivit omorganiserat och den som var chef och erbjöd Buster plats har slutat delvis. Buster är mycket pigg på idén om Molnsätra och jag också faktiskt. men hur det skall ordnas få vi väl tänka på längre fram när vi ser mera bestämt hur vi skall ha det. Vi ha en kapten här som säger

om vi talar om att lämna det militära. Men Buster har du glömt pensionen, aldrig får du hop så mycket till. den. Det hade vi aldrig tänkt på men Isaksson som han heter låter oss nog få höra det. Annars vill Buster om han stannar bli domänofficer för Järvafältet och vill absolut inte försökta Krigshögskolan. Nu bor jag alldeles ensam härute på landet, Buster har farit med konvoj till Asmara samma som jag gjorde och jag är så glad att han fick tillfälle att komma med. Det går bra fast det verkar litet ödsligt om kvällarna när jag sitter med med hund och vakten går runt huset med geväret över axeln och insvept i filt. Dagarna äro rätt heta nu men nätterna mycket kalla. Det skär mig i själen att se honom gå därute jag tror emellertid att han senare på natten går in och värmer sig i köket. I allmänhet äro vakterna gamla krigare och slöa som sjutton och sitter för det mesta och sover men min verkar då pigg som en mört. I går kväll var jag på middag och bilen var som vanligt trasig och vakten och jag vandrade med en lykta i mörkret iväg till ort och ställe. Först går jag med lykta och så han med bössan, det ser för hejsan ut. Jag längtar i varje fall hemskt att Buster skall komma tillbaka, Afrika är ingenting för en ensam vit kvinna, han blir borta litet över tre veckor tillsammans. Det är ju bekvämt att vara ensam med fem tjänare, men det är en djädrans ordergivande och jag tycker tjänare har verkat så dumma sedan Buster for, men det är kanske inbillning. Inte vill dom ge vår hund ordentligt med mat dom äro ju vana vid halvsvultna hundar och tycker att det är ett Herrans jamande om den där hunden förstås, och jag tror inte att de äro snälla mot honom. På sista tiden har jag varit borta hela dagarna och jag tycker inte hunden är sitt gamla glada jag när jag kommer hem. Han hoppar på mig och gnäller

och ser sorgen ut. Charlottes mamma har kommit och sprider lika mycket trevnad omkring sig som hennes dotter vantrevnad. Söt, gladlynt och snäll och intresserad av massor, människor och djur, kläder, jakt, bridge, småbarn, min babyutstyrsel, etc. Hon var uppe med sina barnbarn häromdagen och drack thé och börjad e klippa till en skjorta, visade mig ett enkelt sätt att sy, drog iväg med en gammal silkesskjorta som är Buster, som hon skall göra två små tröjor utav plus en vanligt vit skjorta samma våldsamma vitalitet som Charlotte men på ett helt charmerande sätt. Annars har hon haft ett dystert liv. En son har dött för henne, en sitter på sinnessjukhus, en vill inte bli något och så Charlotte. Den mor träffade på lantbrukshistorien är inte syster till Charlotte. Innan Buster for var vi på två våldsamma etiopiska kalas. Ett hade två gardesofficerare och ett en vän till sjukhuset dit var bara jag bjuden men Buster kom med för man vill inte i onödan vara ensam och köra bil ensam på natten gör jag inte. Det första var förfärligt, det serveras alltid två måltider dvs exakt samma saker men man får

inte gå innan det andra. Tage gick emellertid, Charlotte var sjuk och kom inte med och det togs förfärligt illa upp så vi blev tvungna att stanna, dom är så känsliga och jag som inte dansar längre satt praktiskt taget från klockan åtta på kvällen till halvfyra på morgonen och blev naturligtvis förkyld och fick ligga ett par dagar, Buster blev ledsen och ångrade att han inte gått i alla fall och pysslade om mig värre. Det andra kalaset var betydligt lugnare där kunde vi fara klockan tolv. Där var hela sjukhuset bjuden för att frun blivit opererad och bra, tydligen mycket oväntat för familjen. Ingen av värdfolket plus de fåtal etiopier som var där talade något språk utom en förtjusande ung etiopiska, 28 år, fem barn, hade haft åtta, som talade skaplig franska så det var egentligen jag som skötte kontakten med etiopierna plus vår överköterska som talar amarinja. Sedan satt alla sköterskorna och läkarfruarna för sig själva och herrar läkare plus apotekaren plus Buster satt hela kvällen vid ett bord. Dvs Buster plus en säger en läkare lämnade det slutna sällskapet. Så talar folk illa om militärer att de pratar yrke, jag har då aldrig sett något liknande som dessa läkare, ynkligt det var vad det var det. Så ha vi haft en massa flygare härnere. Stort cocktail på legationen. Carl-Gustaf som var litet dämpad efter olyckan när han for var nu i gasen igen. Han hade varit uppe både hos kungen och kronprinsen och de hade sagt att vi inte skulle tappa sugen härnere och kungen hade sagt till Carl-Gustaf att han inte skulle vara för beskedlig tydligen syftande på affären med den svarte översten. Mycket stiligt var det när bombplanen ångade in över Addis i den mest regelräta kolonn och precis på slaget halvelva som var sagt. Sådan är ju också Carl Gustaf expert på. Björn v. Rosen är också

här men jag träffade honom aldrig det var så smockfullt på leg och jag lämnade rätt fort eftersom jag var bjuden på middag till den amerikanska familjen, som delar isoleringen häruppe. Dom verkar rätt sällskapssjuka, tyvärr måste jag säga. Han är diplomat och dricker mycket hon är mycket snäll och rar, bägge två förresten, men trots att jag gillar mycket i Amerika har jag aldrig känt mig hemma med amerikanare. Det lär ju vara så mycket individuellt både i uppfostran och forskning m m men personerna själva verkar standadiserade. Det tyckte jag redan i Grenoble och här har det stärkts, det är något själlöst för att uttrycka sig dramatiskt. Och Buster och jag sam var så glada att få leva litet för sig själva efter livet på skolan vi ära ofta nervösa att bli störda av. "Come along and have a drink." Dessutom dricker jag ju inte nu heller. Jag har varit väldigt trött ett par veckor men nu är blodbristen över och nu börjar jag känna mig mycket starkare och ben och armar somnar inte ideligen när jag sitter stilla. Jag fortsätter nog en månad till på sjukhuset om bilen tillåter det, för jag blir nervös på dessa eviga reparationer och ordna med bilar nå annat håll. Dom kan inte laga bilar i den här staden och den är ungefär likadan när man får tillbaka den man är bara ett par pund fattigare. Nu har sjukhusets ingenjör av Norup fått order om att se till den och jag hoppas på bättre tider. Nej nu nog. Är det inte typiskt att både spisen och toaletten skall bråka när Buster är borta. Varma hälsningar och hoppas jag snart få brev. Fått brev från Marianne Nisser som vill att hennes bror skall få komma hit. Kan bara tala om vad hon skall göra. Ytterst få statslösa judar har fått komma in här i landet så det är nog hoppöst tyvärr.

Jaga dina gener

VEM ÄR DU? VET DU DET? AV INGA SETTERBLAD (BARNBARN TILL ELSA REUTERSWÄRD (III))

Hur många generationer av din släkt bakåt i tiden känner du till?

Vad har du för släkt?

En Reuterswärdare tittar förstås i släkträdets och finner många svar.

Nöjer du dig där eller är du nyfiken på alla de övriga släktlinjerna bakåt i tiden?

Reuterswärd-slakten får snart konkurrens av en hel hop andra släktingar när man tittar bakåt i släktleden.

Släkterna slingrar sig samman och flyter ut och bildar ett spännande nätverk av människor, av händelser och av liv.

På 1940-talet lät min far bokförläggare Oscar Setterblad, äldste son till Elsa Reuterswärd, göra en släkttavla över vår familjs släkt med hjälp av en släktforskare.

Jag tror trädets grenar sträcker sig omkring 35 generationer bakåt i tiden och visar släktskap med bl a Erik den Helige, Olof Skötkonung, Alfred den Store, Karl den Store och Karl Martell.

Kan det verkligen stämma?

När jag för drygt 2 år sen stängde min läkarmottagning i Stockholm och gick i pension, kände jag att det var dags och tid för att söka svar på den frågan.

På det sättet ville jag försöka se allting klarare.

Vilka verktyg finns att använda om man vill släktforska?

Jag anmälde mig till en kort kurs i Släktforskning på Senioruniversitetet, som är öppen för oss alla över 60 år.

Där fick jag lära mig grunderna i hur man går tillväga, när man vill bygga upp ett släkträd. En bok som är lättläst och som hörde till kursen är Släktforska steg för steg av Per Clemensson och Kjell Andersson utgiven på bokförlaget Natur och Kultur.

När jag så fått råd och tips att använda, satte jag mig hemma vid min dator och laddade på Internet ner ett program som heter Arkiv Digital - AD online.

Här finns alla kyrkböcker från 1600-talet och framåt samlade förutom alla de som råkat brinna upp vid kyrkobränder osv, vilket är en hel del.

I kyrkböckerna hittar man anteckningar om när en person föddes, gifte sig, flyttade och dog.

I programmet finns också uppgifter som boupp-teckningar, militaria, regementen, häradsrätter, rådhusrätter mm.

På internet finns en sida som heter genealogi.net som beskriver olika litteratur i ämnet och en annan som heter Adelsvapen.com .

Här hittar man adelssläkterna generation för generation så långt möjligt - vem som gift sig med vem och vilka barn de fick - och man har då följt Gustaf Elgenstierna: Svenska adelns ättartavlor, som ju är rättesnöret i det här sammanhanget.

Finska adelskalendern och mycket annat hittar man också under den här rubriken.

För att bygga upp ett släkträd behöver man ett dataprogram som gör alla namn och släktskap överskådliga.

Det finns en hel del sådana program. Vissa är helt gratis och vissa kostar något.

Jag valde Ancestry.com eftersom jag ville bygga upp mitt träd i ett internationellt program, då jag visste att slakten delvis finns utomlands i Europa bakåt i tiden.

Elsa Reuterswärd (III) 1879 - 1946 med sonen, min far, Oscar Setterblad 1908 - 1961

I sådana här program kan man få tips från andra släktforskare, men här gäller det att vara oerhört kritisk att ta till sig andras uppgifter, för man halkar väldigt lätt fel och blir plötsligt till synes släkt med helt fel personer.

Jag satte så igång min jakt på mina gener, som är exakt desamma som föreningens ordförande Peter Reuterswårds, när det kommer till Reuterswårds-släkten.

Peters farfar Victor Reuterswård är bror till min farmor Elsa Reuterswård. De två var syskon och hade alltså samma föräldrar, Viktor Reuterswård och Anna Björksten vilka sammanvidgdes på Stockholms Slott 10 november 1877, så därefter bakåt i tiden har Peter och jag exakt samma släktingar.

Hur långt bakåt i tiden kan man komma?

Med modern DNA-teknik har man i Cheddar i England kunnat se att nu levande innevånare har genetiskt släktskap med "Cheddarmannen" som levde där för 9000 år sen.

En sådan upptäckt är en verklig raritet. Vanligare är att man kan följa sin släkt bortåt 1600-talet. Om man söker personer i högre samhällsskikt och ute i Europa så kan man gå så långt bakåt som till omkring 500-talet.

Boken Släktforskning steg för steg, dataprogrammen AD-online och Ancestry.com och Adelsvapen.com är alltså bra verktyg för en fritidssläktforskare. FamilySearch är en annan Internetsida att söka på. Dessa hjälpmedel är lätt tillgängliga för oss alla.

De visar några av de enda bevarade spåren av det förflutna.

Hur var det nu med mina släktingar?

Jovisst, de på 1940-talet listade personerna hör till min släkt.

Heliga Birgitta och andra kända kvinnor också.

Det lär vara väldigt många av oss som har dessa personer i sin släkt.

Sätt igång med hjälp av de verktyg jag angett och se vilka personer som du är släkt med!

Inga Setterblad

Anna Pauline Björksten 1857 – 1892

Victor Erland Reuterswård (III) 1848 – 1932

Släktföreningsdagen

I RIDDARHUSET DEN 19 APRIL - AV VIVEKA ERIKSSON

Den 19 april inbjöd Riddarhuset två representanter från varje släktförening, som tillhör Riddarhuset, till ett möte. Avsikten var att släktföreningarna skulle få tillfälle att diskutera gemensamma intressen såsom medlemskap, hemsida, släktmöten m.m. Representanter från 68 släktföreningar, totalt 130 personer, hade anmält sig och Riddarhussalen var nästan fullsatt. Undertecknad deltog som representant för Reuterswärdska släktföreningen.

Magdalena Ribbing presenterade talarna och höll även själv ett kort anförande om "släkstmöteshyfs".

Hugo Nordenfelt som tagit initiativet till mötet berättade om hur en släktförening bildas. De flesta släktföreningarna bildades i slutet på 1800-talet och i början av 1900-talet men några ganska nybildade föreningar finns också.

Johan Hermelin demonstrerade sin släkts hemsida, www.hermelin.net. En otroligt välgjord hemsida som bland annat hjälper föreningen att administrera sina medlemmar. Men många mötesdeltagare pekade på riskerna att "hackers" kan ta sig in på nätet, även om det krävs inloggning.

Erik Tersmeden redogjorde för förslaget till den nya namnlagen. En nyhet i förslaget är att ny make kan förvärva andra makens "giftasnamn", alltså ett namn som förvärvats genom ett tidigare äktenskap. Det betyder t.ex. att en helt ny släkt Reuterswärd

kan uppstå där ingen är släkt med Anders Hof.

Carl-Gustaf Åkerhielm berättade att de är på väg att reformera stadgarna i Åkerhielmska släktföreningen. Just nu är deras stadgar om medlemskap betydligt mer konservativa än de Reuterswärdska stadgarna. Det finns inga regler från Riddarhuset när det gäller vilka som får vara medlemmar eller inte i släktföreningarna. Den mest liberala släkten när det gäller medlemskap är kanske von Krusenstierna. På deras hemsida www.krusenstierna.se kan man läsa:

Medlem i släktföreningen kan den vara som

- *är född von Krusenstierna, von Krusenstjerna*
- *är släkting i rakt nedstigande led till sådan person*
- *är eller varit gift eller är sambo med någon av ovan nämnd person*

Ett annat sätt att lösa frågan om medlemskap har den grevliga ätten Spens. Där är också alla medlemmar på samma sätt som i von Krusenstiernska släktföreningen, men endast de som är födda Spens har rösträtt.

Det som intresserade mig mest under mötet var diskussionen om medlemskap. En del ansåg att man inte kan öppna upp den egna släktförening för "vem som helst" med tanke på stipendier och andra ekonomiska förmåner. Andra var rädda att släktnamnet med tiden skulle försvinna från föreningen.

Förändringar inom släktföreningen

SEDAN JUNI 2013

Avlidna:

Carl Gustaf Hammar (III), född 1936.
Marianne Reuterswärd (III), född 1924,
avled 14 januari 2015

Släktföreningen har 254 registrerade medlemmar.

Släktens äldste medlem:

Gudrun Reuterswärd (I) firade sin 96:e födelsedag
den 23 december 2014.

Gifta:

Mats Reuterswärd (I) och Anna Ljungström den 27
juni 2014

Säljes & Köpes

ANNONSER

Har ni något släktgods som ni vill bli av med?
Annonsera då i Bulletinen under rubriken "Säljes
och Köpes"!

Meddelande från Stipendienämnden

***1 oktober 2015 är sista dag för stipendie-
ansökningar!***

Släktföreningen delar varje år ut 8.000 kronor i stipendium till några av de unga inom slakten som satsar på utbildning. Förra året delade vi ut denna summa till åtta sökande.

Årets ansökningsblankett finns på vår hemsida (www.reutersward.info), så att ni kan göra er ansökan redan före sommaren. Blanketten är i pdf-format med färdiga fält, så att du kan fylla i den på skärmen, sedan skriva ut, underteckna och posta. Det går givetvis också bra att skriva ut den tomma blanketten och fylla i den för hand.

Sänd din ansökan till

Reuterswärdska släktföreningen,
Stipendienämnden
c/o Christina Reuterswärd
Furunäsvägen 16
181 43 Lidingö
Tel. 073 314 9810
tina@adesso.se

Stipendienämnden består 2015-2017 av
Christina Reuterswärd (III)
Anders Reuterswärd (II)
Lovisa Eriksson (I)

***Glöm inte att anmäla förändringar (giftermål, födslar, dödsfall) samt adressändringar till sekreteraren Viveka Eriksson, Strandpromenaden 13, 192 66 Sollentuna.
Epost: tage.eriksson@telia.com eller adressändra på vår hemsida
www.reutersward.info***

REUTERSWÄRDSKA SLÄKTFÖRENINGENS

styrelse 2015-2017

Peter Reuterswärd (III) Ordförande	Polhemsgatan 31 112 30 Stockholm peter.reutersward@home.se	08-653 86 88 070-319 04 85
Viveka Eriksson (I) Sekreterare	Strandpromenaden 13 192 66 Sollentuna	08-754 21 61 tage.eriksson@telia.com
Anders Reuterswärd (III) Ordinarie ledamot / Skattemästare	Runsavägen 44 168 54 Bromma anders@reutersward.nu	08-3722 52 0732 099 609
Patrik O Reuterswärd (I) Ordinarie ledamot	Ekebydalsvägen 2 182 65 Djursholm	08-755 16 62 famreutersward@yahoo.se
Malcolm Reuterswärd (III)	Portalgatan 62 754 18 Uppsala	070-260 09 35 malcolm.reutersward@live.se
Wilhelm Reuterswärd (II) Suppleant	Gumshornsgatan 9, 114 60 Stockholm	072 2430016 wilhelm.reutersward@gmail.com
Wilhelm Reuterswärd (III) Suppleant	Löt Bäddarö Gård 1 749 51 Grillby	0171-47 05 57 wreutersward@gmail.com
REVISORER		
Gabriella Reuterswärd (II)	Månvägen 15, 181 33 Lidingö,	070 721 10 14 g_reutersward@hotmail.com
Ebba Wengström (I)	Murmästaregatan 6, 415 07 Göteborg	070 406 23 35 ebba.wengstrom@gmail.com
Helena Reuterswärd (I)	Kvatroneröd 102, 444 97 Svenshögen	073 759 09 12 helenareutersward@hotmail.com
ARKIVNÄMND		
Åsa Wengström (I)	c/o Reuterswärd Skolgatan 23, 753 12 Uppsala	070-417 55 77 asa.wengstrom@gmail.com
Eva Norrby (III)	Löt Bäddarö Gård 1, 749 51 Grillby	0171-47 04 35 evanorrby@telia.com
Fredrik Reuterswärd (III)	Polhemsgatan 31, 112 30 Stockholm	073 623 03 03 Fredrikbattery-@hotmail.com
STIPENDIENÄMND		
Christina Reuterswärd (III)	Furunäsvägen 16, 181 43 Lidingö,	073 314 9810 tina@adesso.se
Anders Reuterswärd (II)		
Lovisa Eriksson (I)		

LÄS BULLETTINEN

– TIDNINGEN

SOM SKRIVS

AV

REUTERSWÄRDARE

FÖR

REUTERSWÄRDARE

